

Algorytmy Zaawansowane - POLE

Piotr Izert, Łukasz Dragan

30 marca 2016

Spis treści

1	Przedstawienie problemu	3
1.1	Treść zadania	3
2	Opis rozwiązania	3
2.1	Pole wielokąta	3
2.2	Zawieranie punktu w wielokącie	4
2.3	Sprawdzanie, czy wielokąt jest prosty	6
3	Analiza poprawności	7
3.1	Pole wielokąta	7
3.2	Zawieranie punktu w wielokącie	7
3.3	Sprawdzanie, czy wielokąt jest prosty	7
4	Opis wejścia/wyjścia	8
4.1	Wejście	8
4.2	Wyjście	8

1 Przedstawienie problemu

1.1 Treść zadania

Zaprojektować i zaimplementować algorytm, który w czasie liniowym względem n oblicza pole n -wierzchołkowego prostego wielokąta oraz sprawdza, czy podany punkt leży wewnątrz tego wielokąta. Program powinien zawierać procedurę sprawdzającą, czy dany wielokąt jest prosty.

2 Opis rozwiązania

2.1 Pole wielokąta

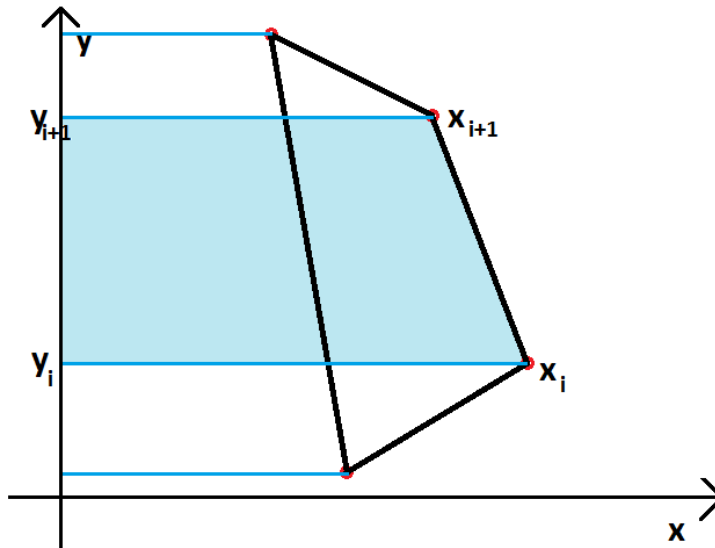
W celu obliczenia pola powierzchni wielokąta prostego stosujemy algorytm wykorzystujący tzw. wzór trapezowy Gaussa $S = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^n (x_i + x_{i+1}) * (y_{i+1} - y_i)$, gdzie S to pole powierzchni wielokąta, x_i, y_i dla $i = 1 \dots n$ to współrzędne kolejnych wierzchołków wielokąta, a n to liczba wierzchołków wielokąta. Zakładamy, że $x_{n+1} = x_1$ oraz $y_{n+1} = y_1$.

Algorytm

1. $area = 0$
2. $j = n$
3. dla $i = 1$ do n wykonaj:
4. $area = area + (x_j + x_i) * (y_j - y_i)$
5. $j = i$
6. $area = |area/2|$
7. RETURN $area$

Interpretacja geometryczna

Sumę we wzorze na pole wielokąta można interpretować jako sumę pól trapezów, z których niektóre pola wzięte są ze znakiem dodatnim, a inne z ujemnym. Zostało to zilustrowane na rysunku 1.

Rysunek 1: Interpretacja geometryczna wzoru Gaussa na pole wielokąta

2.2 Zawieranie punktu w wielokącie

Sprawdzenie, czy punkt zawiera się w wielokącie jest realizowane przez zliczenie przecięć półprostej zaczynającej się w badanym punkcie z bokami wielokąta. Jeżeli liczba przecięć jest nieparzysta, to znaczy, że punkt leży wewnątrz wielokąta. W przeciwnym razie punkt leży na zewnątrz wielokąta.

W zaimplementowanym algorytmie półprosta prowadzona jest równolegle do osi X w kierunku rosnących wartości. Oznaczmy przez x_i, y_i dla $i = 1 \dots n$ współrzędne kolejnych wierzchołków wielokąta, a przez X i Y współrzędne badanego punktu.

Algorytm

1. inside = false
2. dla $i = 1$ do n wykonaj:
 3. sprawdź, czy krawędź $i, i + 1$ przecina prostą $y = Y$
 4. jeżeli tak, to sprawdź, czy współrzędna x punktu przecięcia jest większa od X
 5. jeżeli tak, to inside = !inside

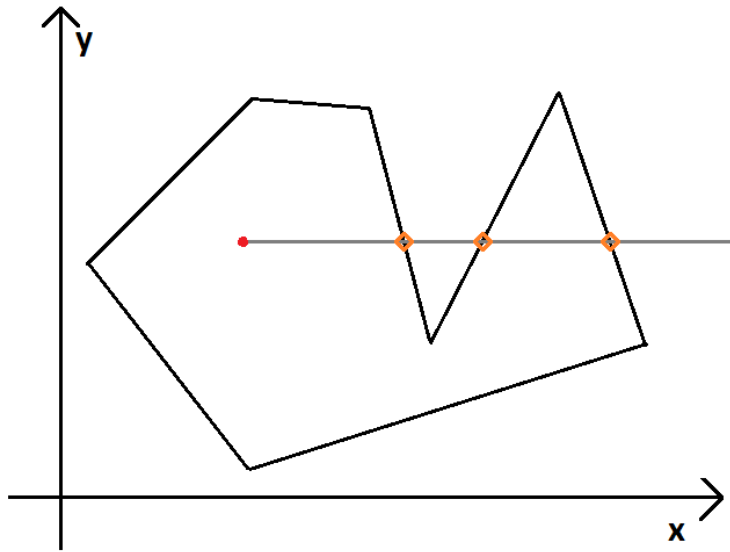
Sprawdzenie z punktu 3. realizowane jest w następujący sposób - sprawdzane jest, czy współrzędne y obydwu końców krawędzi leżą na różnych półpłaszczyznach wyznaczanych przez prostą $y = Y$ - warunek:

$$(y_i > Y)! = (y_{i+1} > Y)$$

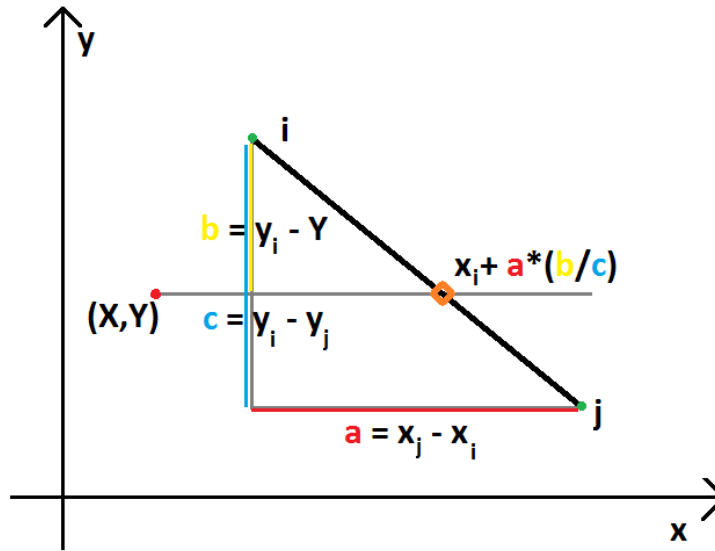
Sprawdzenie z punktu 4. realizowane jest przez znalezienie punktu przecięcia krawędzi z prostą $y = Y$ i porównanie go do wartości X :

$$X < x_i + (x_j - x_i) \frac{y_i - Y}{y_i - y_j}$$

Przykład zasady obliczania punktu przecięcia został przedstawiony na rysunku 3.

Rysunek 2: Sprawdzanie zawierania się punktu w wielokącie

Rysunek 3: Obliczanie punktu przecięcia krawędzi z prostą

2.3 Sprawdzanie, czy wielokąt jest prosty

Algorytmy prezentowane w niniejszym opracowaniu mają zastosowanie jedynie, gdy dany wielokąt jest prosty.

Wielokąt prosty: wielokąt, którego boki tworzą zamkniętą łamaną, a dwa jego boki mają punkt wspólny tylko, gdy są sąsiadami. (Wikipedia)

Algorytm

W celu sprawdzenia, czy wielokąt jest prosty dokonujemy sprawdzenia:

1. czy istnieje przecięcie pomiędzy dowolnymi dwiema krawędziami e_i i e_j dla $|i - j| > 1$, $i, j = 1, \dots, n + 1$ danego wielokąta. Przyjmujemy, iż $e_1 = e_{n+1}$, n - liczba krawędzi wielokąta.
2. W przypadku $|i - j| = 1$ (kolejne krawędzie wielokąta): czy jedna z krawędzi zawiera się w drugiej.

Algorytm działa na zasadzie sprawdzenia każdej możliwej pary krawędzi e_i , e_j dla $j > i$, $i, j = 1, \dots, n+1$. Jeżeli dla danej pary spełniony jest dowolny z warunków (1,2), wielokąt nie jest prosty.

3 Analiza poprawności

3.1 Pole wielokąta

Poprawność

W pierwszej iteracji pętli z kroku 3. $area = (x_n + x_1) * (y_n - y_1) (= (x_n + x_{n+1}) * (y_n - y_{n+1}))$. W kolejnych iteracjach j jest zawsze o 1 mniejsze od i , stąd do $area$ dodawana jest wartość $(x_j + x_{j+1}) * (y_j - y_{j+1})$ dla $j = 1 \dots n - 1$. Stąd ostatecznie $area = (x_n + x_{n+1}) * (y_n - y_{n+1}) + (x_1 + x_2) * (y_1 - y_2) + \dots + (x_{n-1} + x_n) * (y_{n-1} - y_n) = \sum_{i=1}^n (x_i + x_{i+1}) * (y_{i+1} - y_i)$. Po podzieleniu $area$ przez 2 i wzięciu wartości bezwzględnej otrzymujemy wzór Gaussa na pole powierzchni wielokąta.

Złożoność czasowa

Algorytm działa w czasie $O(n)$, gdyż główna pętla algorytmu wykonuje dokładnie n kroków.

3.2 Zawieranie punktu w wielokącie

Poprawność

Każde przecięcie z krawędzią wielokąta podążając od badanego punktu wzdłuż półprostej można traktować jako zmianę położenia z *wewnątrz* na *na zewnątrz* wielokąta lub odwrotnie.

Jeżeli badany punkt leży na zewnątrz wielokąta, to podążając wzdłuż półprostej za każdym razem gdy znajdziemy się wewnątrz wielokąta, musi nastąpić moment wyjścia z powrotem na zewnątrz (ponieważ wielokąt ma skończone rozmiary). W związku z tym liczba przecięć z krawędziami wielokąta musi być **parzysta**.

Z kolei jeśli punkt leży wewnątrz wielokąta, to podążając wzdłuż półprostej co najmniej raz musi nastąpić wyjście na zewnątrz. Po każdym ewentualnym wejściu do wewnątrz nastąpi kolejne wyjście na zewnątrz, więc liczba przecięć z bokami wielokąta musi być **nieparzysta**.

Złożoność czasowa

Algorytm wykonuje n iteracji pętli (pętla po wszystkich krawędziach). W każdej iteracji sprawdzane jest przecięcie z prostą $y = Y$ (realizowane w czasie liniowym) oraz ewentualne położenie punktu przecięcia względem X (również w czasie liniowym) - opisy sprawdzeń przy opisie algorytmu. W związku z tym złożoność czasowa algorytmu wynosi $O(n) * O(1) * O(1) = O(n)$.

3.3 Sprawdzanie, czy wielokąt jest prosty

Poprawność

Algorytm sprawdza pod kątem przecięć wszystkie możliwe pary krawędzi, więc daje odpowiedź na pytanie, czy żadne dwie z nich nie przecinają się.

Złożoność czasowa

Algorytm działa w czasie $O(n^2)$, gdyż dla krawędzi i wykonuje sprawdzenie warunków $n-i$ razy. Liczba wywołań funkcji sprawdzenia warunków $S = \sum_{i=1}^n (n-i) = \frac{n(n-1)}{2}$

4 Opis wejścia/wyjścia

4.1 Wejście

Program domyślnie jako wejście przyjmuje zawartość pliku „in.txt”, który powinien zawierać w kolejnych liniach:

1. Dane postaci $x_1 \ y_1 \ \dots \ x_n \ y_n$, gdzie $(x_i, y_i) \in \mathbb{R}^2$ dla $i = 1, 2, \dots, n$ to współrzędne kolejnych punktów a n to liczba wierzchołków wielokąta.
2. Dane postaci $x \ y$, gdzie $(x, y) \in \mathbb{R}^2$ będące współrzędnymi punktu, którego zawieranie w wielokącie ma zostać sprawdzone.

Przykładowe wejście

```
344,8 91,2 68,8 121,6 352,8 218,4 448 114,4
288,8 136
```

4.2 Wyjście

Rezultat działania programu zapisywany jest w pliku „out.txt” w postaci $S \ Ans$ gdzie S to pole powierzchni wielokąta a $Ans \in \{„TAK”, „NIE”\}$ to odpowiedź na pytanie, czy dany punkt jest zawarty w wielokącie. W przypadku, gdy dany wielokąt nie jest prosty, rezultatem działania programu jest NOT SIMPLE. Jeżeli dane podane na wejściu są niepoprawne, program zapisze do pliku BAD INPUT.

Przykładowe wyjście

```
1243,33 TAK
```